

8590-1
B20

CANTAREA
ROMÂNIEI.

DE

N. BALCESCU.

Tradusă în versuri

DE

D. BOLINTINEANU.

468 F.D.

BIBLIOTECA MUNICIPALĂ
TURDA

Societatea de lectură
a românilor
din Turda.

BUCUREȘTI.

Librăria mare Daceu et Comp.

Strada Mogoșoaiei, No. 6.

1858.

ROMANIA

1925

Imprimeria Națională a lui Iosif Romanov et Comp.

BUCUREȘTI

BUCUREȘTI

Imprimeria Națională a lui Iosif Romanov et Comp.

București, România

1925

CANTAREA
ROMANIEI.

EXTRACT

ROMANIAN

Poesia ce dăm la vale mi kare ne e adresat̃
de amik̃xl̃ nostr̃ Bolintineañ, este o parafras̃ în
versuri a s̃blimei Kint̃ri a Rom̃niei, scris̃ în pro-
s̃ de mult regretabil̃ nostr̃ istorik Nikolae B̃l-
chesk̃. În No. 4 al Konkordiei s'a p̃blikat̃ o poe-
zie întitlat̃ Nikolae B̃lchesk̃, în kare se plîncea
perderea prematrat̃ a acrest̃i eminent kom̃patriot.
C̃sim k̃ Rom̃niî prea iste z̃it̃ ne b̃rbadii kari
m̃i aș jertfit̃ viața pentr̃ binele patriei. De acea,
k̃ acrest̃ okasie, sokotir̃m de k̃viind̃ a ad̃ce
aminte, în p̃dine k̃vinte, viața l̃i B̃lchesk̃. El
s'a ñsk̃t la 1819 dintr'o familie onorabil̃ kare k̃
drent se poate f̃li k̃ d̃ns̃l. Nat̃ra îl înzestr̃e
k̃ inim̃ m̃i inteliend̃. La ont-smre-zeye añ ter-
minase k̃rs̃rile din Kolejĩl Național din St. Sava.
D̃p̃t̃ aacia M̃rg̃, kare ṽz̃ k̃ B̃lchesk̃ are fo-
k̃l̃ cel sakr̃, îl l̃z̃ ne ling̃ d̃ns̃l mi 'i f̃k̃ z̃n
k̃rs̃ partik̃lar de filosofie.

Pe la 1839 el intr̃ în miligia național̃ ka

kadet; mi, k̄s toate k̄s erea nek̄nosk̄st mi f̄t̄r̄b pro-
tekt̄ie, k̄stez̄b a s̄p̄ne Prin̄d̄ls̄i z̄n̄š proiekt pen-
tr̄s formarea z̄nei skol̄i în kare soldađīi s̄b ia chele
d'întīiș k̄nostin̄de elementare. Prin̄d̄l priimi pro-
p̄nerea j̄nel̄s̄i kadet mi îl îns̄r̄v̄in̄b kiar pe d̄ns̄l
a da lek̄īi soldađilor. De mi skoala prospera, la
sf̄rșit̄l an̄ls̄i se înkise din k̄ssa z̄nor ofiđer̄i s̄-
periori k̄r̄i se temeăș n̄z k̄m-va soldađīi s̄b devie
maï înv̄đađi de k̄it̄ș d̄inșii.

La 1840 B̄l̄chesk̄s f̄s amestekat într'o kon-
spiradīe, împreșn̄b k̄s Mitik̄s Filipesk̄s, mi înkis la
M̄b̄r̄ineni. Ađi, în k̄rs de doi an̄i de înkisoare, el
se folosi sup̄e a ad̄na dok̄mente mi a komp̄ne Is-
toria P̄sterēi Armate a Rom̄nilor. La 1842, îmi k̄i-
stiḡb libertatea; mi d̄șn̄b che f̄k̄z o k̄l̄b̄torie pe la
monastirile ambelor Prin̄cipate, k̄b̄t̄ind s̄b r̄șine z̄-
mele m̄br̄irīi str̄m̄oșem̄ti, se întoarse la B̄k̄rest̄i
z̄nde, în kolaboradīa k̄s D. Laz̄rian, p̄blik̄s Maga-
zin̄l Istorik. Ađi, pe linḡb m̄l̄te dok̄mente inte-
resante pentr̄s istoria noastr̄s, s̄nt k̄ite-va artikole
oriđinale de B̄l̄chesk̄s pline de erșdiđie mi de pa-
triotism.

La 1846, v̄z̄ind̄-se persek̄tat pentr̄s p̄bli-
karea în Magazin a z̄n̄și artikol as̄p̄ra fanariođilor,
p̄r̄șsi đara mi k̄l̄b̄tori în Franđa mi în Italia sup̄e
a k̄leđe n̄șoi dok̄mente pentr̄s istoria patriei. La
1848 B̄l̄chesk̄s se întoarse în patrib, kontribsi la
m̄mkarea revolđionar̄b, f̄s sekretar al Ḡșvern̄ls̄i
provizoriș mi kolabor̄b la redak̄dia j̄rnal̄ls̄i Popol̄l
S̄șveran.

Nevoit a p̄r̄șsi din noș patria, r̄t̄b̄ci prin
Transilvania, Œngaria mi T̄r̄gia; mi, d̄șne maï m̄l̄te
l̄șni de o viad̄b aventșroas̄b mi plin̄b de evenimente

dramatice, veni a se fixsa la Parisš mi a se pšne iarb pe stădiš. Açı, într'o broșură ce emi la lămină la 1850 srb titlă de România Viitoare, pšbliktă aचेastă minșnată inspirație kare să kiamă Kintarea României, mi pe kare amikăl nostră Bolintineană a pšs'o astăzi în versuri.

Dar opera kapitală a lui Bălcesku, monșmentăl vieđei sale, este istoria lui Mixaiš Viteazăl kă kare s'a okșpat pînă în 4ele đșpe șrmă minște ale sale. De mi moartea l'aș rșnit, mai nainte d'a o pștea kompletă, dar 4eia 4e a rșmas este destăl kă să faktă pe lăme a preuđi 4enisl seš istorik. Ar fi de dorit kă 4ei 4e aș aचेst manșskris în mîinile lor să-lă dea mai kșrînd la lămină, pentră kă Romîni să poată kșnoaste mai bine fantele erođlăi lor nađional

Măltele sșferinđe mi nouđile de stădiš, prekșm mi șn amor nenoročit, aș sșpat sșpștatea lui Bălcesku. Đșpă o lăngă agonie, el a mșrit la Palerma la 28 Noemvrie 1852, fără a avea lăngă sine niči o rșdă, niči șn kompatriot!

Aचेste date le am kșles đșpă D. I. Voinesku II, șn alt Romăn mort în esil mi kare asemenea merită a fi regretat de kompatriođii sei.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

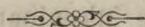
Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

CUGETARI

*Trase din kintarea României, puse în versuri de
D. Bolintineanu.*

I.

Lakrimele tele, dorul tău cel greș
Aș pătruns pe Domnul Dumnezeuși meș,
Patrie-adorat!..

Nu-î destul căzută mi sdrobită 'n dor!
Vădunv de fii plini de dalb amor,
Pînă delăsat.

Cum femeia jruș că pâr despletit
Pînă pe mormîntul sozleiși izbit.

II.

Че дагъ маї poetikъ
Маї дѣлче de kitș tine,
Îmi kopergъ kosigele
Къ florі аша divine!

Voiasе'ni sint kolinele,
Къ plante parfimate!

Ūmbroase'đī sīnt p̄d̄zrile
Pe fađz'đī sem̄nate!

L̄z̄cios, albastr̄s, limpede,
E ɕer̄s̄l feɕeī t̄ele,
ɕe l̄z̄ɕe 'n d̄z̄lɕe p̄lber̄e
De ḡz̄lbioare stele!

Tr̄sfam̄ se 'nalp̄z̄ st̄inɕele'đī
S̄z̄b akvila ɕe sboar̄z̄;
Iar r̄īz̄rile-đī splendide
Ka br̄īz̄rī te 'nkonjoar̄z̄.

În nop̄đile'đī d̄z̄lɕī, maɕiɕe,
Āz̄z̄ 'ntinereste;
În zilele'đī poetiɕe
Vederea se ḡp̄nește.

De ɕe dar, d̄z̄lɕe patrie!
S̄z̄r̄īz̄i k̄š am̄z̄ḡɕīz̄ne?
Îmī s̄p̄z̄ne mie grijile-đī
O đar̄z̄ d̄z̄lɕe, s̄p̄z̄ne?..

III.

K̄im̄piile Rom̄ine de dalbe flori l̄z̄ɕesk;
Dar n̄s s̄int flori p̄l̄p̄inde ɕe vir̄gina ḡl̄nesk;
S̄int t̄z̄rme n̄smeroase, s̄int zestrea đz̄r̄iī mele
ɕe kop̄er̄z̄ p̄m̄int̄z̄l ka p̄lber̄e de stele;
K̄z̄ p̄ređīom̄i tesaz̄r̄i nat̄z̄ra te-a dotat!
K̄z̄ fr̄z̄kte de p̄l̄ɕere, k̄z̄ flori de desmerdat,
K̄z̄ gr̄ine d̄'az̄rite, k̄z̄ karmene divine...
De ɕe pe fađa'đī d̄z̄lɕe k̄z̄rg lakrimele-đī line?

IV.

Vekea Dənpəre, bətət
 De strəbənii kavaleri,
 Îpî adəce marî averî
 Şi niçoarele'pî sərət.

Rişere'pî rəpitoare,
 Şi torenpîi sənəgomî,
 Prin məpîri desfəttoare,
 Lasd'ani-pî gloriomî.

Kartea viepî-pî î aşrit
 Kə ləçiosəl teş trekət
 Viitorş-pî e pləkət:
 De ce frəntea-pî e 'nvəlīt?

V.

Kornş'pî kade 'n sləbicişne!
 Ka krinəl çel fraşet çe kade pəlīt.

Şnaîma şpiritş'pî rəpəne —
 În kartea destinei çe dor ai çitit?

Aerşl s'a tərbrət,
 Şi vîntşl kald, bate kə krədb teroare;

Îngerşlş perirei pî s'aş arştat
 Kəçî nonpîle tele şint reçî şî arştoare

Visele'pî şint negrate —
 Ka valşri ne lakşri în vîntşl tərbrət

Frəntea'pî ləçe şî s'abate
 Çe kinşri amare tş vezî deşbrtat.

VI.

Ori pe care parte kăstarea niķă,
 Popoli peste popoli frăndile ridikă !
 Dalba kăpetare, spirit înzeit
 Çe krează'n viață,
 Și kredința kaldă care a 'nvișăit,
 Varsă gaze d'ază peste a lămei çeață.
 Lămea veke kade pe derăpăni;
 Dăchea libertate,
 Soare-etern mi splendidă kă çerestă vișăi,
 Morđile kombate !

VII.

Ereai frămoasă, çară, pe kind pșteai kema
 La glorioase lănte măreș ostirea ta !
 Se fărăma lovirea de pentăi tăș çel tare
 Și norii pălberomă,
 Se răvărșăș prin aer, sșb așera kălkare
 Eroișorăș frămomă !
 Trăfama stelă-a zilei çomea kă ne'înçetare ;
 Ka veltării çei renezi sbrășă ai tăi feçioră,
 Ka țărni sălbateçi ereaș kăteztoră !
 Azi kind-đi adăçi aminte de splendidă'đi pștere,
 Șeçi okii plini de lakămă spre gindări de dăreș !

VIII.

Slăbit'a ferăi pentăisă
 Și mină'đi slabă kade ;
 În mijlokăi eroilor
 Azi molicișnea șade.

IX.

De mǎlt... 'nainte... soarele-ți
 Лѣча воіос пе лѣме,
 Кѣм лѣче фаџа splendidѣ
 Флѣкѣџлѣи чел жѣне.

Kîmpii kѣ koame fraџete
 De mѣnџi înkѣnѣnate,
 Ereaџ lokamѣl tѣrmelor
 Пе фаџѣ-џi semѣnate.

În ȣmbrele dѣmbrѣvilor
 Кѣраџ воіос пiŕae
 Че се лѣптаџ кѣ florile
 Ши grînele бѣлае.

În koama verde-a kîmpѣlѣi,
 Frѣmoasa libertate,
 Sѣavѣ, blondѣ verѣinѣ
 Кѣ pletele-aŕrate;

Кѣ фаџа dѣлѣе, splendidѣ,
 Кѣ brîџ черesk îчinsѣ,
 Жѣка кѣ arkѣl bravilor,
 Кѣ koarda lѣi destinsѣ.

Atѣnѣi tot omѣl zilele
 Trecea кѣ ferіѣire:
 El nѣ-ші pлека черbіchele
 Sѣb barbar'asѣnѣire;

Пауза се рэпе... pentrile-s fauț...
 Koifrile-s sparte... totși nere 'n чеауț.

XI.

Departa pe kîmpuri zak arkuri sdrobite.
 Ka muntele mare se'ntinde-șn mormînt,
 Și splendide flakuri de flori poleite,
 Se 'nalță d'o dată pe cher, pe pămînt.
 Se fak sakrifice... Stăpîniî mi sklaviî
 Kș totî în ținșke, dînd mîna se'nșir:
 O dară-a dșreri, în kare kresk bravii!
 Renșinșe kș roze kosîța'șî de fir!
 Altar al rodirei demertelor late,
 Kș krîvșuri reșe tș fșșî pe pămînt:
 Din aste-alianșe de sînce-nșdate,
 Noș popol se naste pe 'ntinsșl mormînt.

XII.

Четъди ми sate reînfloresk;
 Peste morminte, peste rșine,
 Ka trșnza verei, d'albș mșșime,
 D'oamenî pe fața ȃrșii nask, kresk.
 Pămîntș-mbrakș mantș-așritș;
 Sîns-î se șnarșe, rîșrș-averî;
 Zilele pasș dșlvi în plșcherî,
 Șșb libertatea k'ordin șnitș.
 Palomșl lșntei zache-arșnkat;
 Mșma șșride prșșșilor dșlșe!
 Frșntea bștrînș se'ntinde, lșșe,
 Leșile drepte-î a 'nbșkșrat.
 Leșea șe n'are pentrș vr'o treantș

Pentru-o partidă dăruce favor;
 Krude disgrății pentru popor.
 P'a viedei kale popoleș 'ndreaptă.
 Jăni kă kalde lakrămî ziceaș
 Kătre bătîniî d'albî în mîndrie:
 „Lăsdă dăruce vor să fie!“
 Și kă ferice se 'mbrădișăș.

XIII.

Fruntea ta p'atîncea, patrie dorită!
 Nă plecăi tă tristă kătre cei streini.
 Sărîdeaî ka leșl ce fărnik'așită,
 Kînd ziceaș streini de trăfie plinî:
 „Să legăm în lanțuri marele popor,
 Să sdrobim a ȫrîi viață și jănece!
 Ale tele fiice dăruce în frămăsece,
 Să ne 'nulete viața kă-anî dăruce ai lor!“
 Sărîdeaî tă mîndră și k'o lovitură,
 Pălberaî mășumea dăp'al teș pămînt. —
 Ei mîkaș ka norșl ce ne kîmpușî kătră.

Risînit de vînt.

D'ar atîncî Romănișl apăra kă amor

Libertate, avere:

Nămaî ȫl venetik și ȫl trădător

Kă steniî dat-a mîna kă păcere.

XIV.

Aștrășl tărbat detăneș;

ȫerșl tărăre-a pălit;

Făda kîmpușlășl rășșneș;

Rîșrile s'aș șmbrit.

Patrǔ flakǔrǐ, lǎnǔi kolǔmne,
 Saltǔ koperite-n fǔm,
 Despre patrǔ pǔrǔi de lǔme;
 Ka fǔrtǔna, sboarǔ, tǔn.

Kaǐi nikez pe kǐmpie;
 Tǔrme marǐ pe vǔi mǔrǔesk;
 Kare dǔrǔi kǔ ǔrǔie,
 Mii de strigǔte nask, kresk.

Limbele sǐnt mestekate,
 Oamenǐ nǔ se 'nǔeleg;
 Popoliǐ ka rǐrǐ late,
 Vin, se varǔǔ, se releg.

Țemete sfǐmǐitoare
 Trek prin aer ne'nǔetat;
 Pre popoare kad popoare;
 Oamenǐ n'oamenǐ aǔ nikat.

Desolaȝia nǐmeste
 Înainte, 'n ǔrma lor;
 Leȝea 'n sabie domneste,
 Drentǔ 'n snoliǔ mi 'n omor.

Noantea kǔ fatale erese,
 Popoliǐ i-aǔ koperit;
 Lǔnȝile torente dese,
 Rǐrǔǔ nekontenit.

Fokǔl mistǔe pe datǔ
 Țe din ǔrbǐi a skǔpat;

Moartea sechyr̥ t̥rbat̥;
 Popoli̯ s'aṣ sdr̥mik̥at.

Din aचेast̥ kr̥d'ṣr̥ṣie
 Namte-ṣn monstr̥ fioros,
 Naste palida sklavie,
 Kade n'oamenī f̥sr̥ios.

XV.

Drent̥l, libertatea n̥ per ničī odat̥:
 R̥iṣl īmī revars̥ apa-ī f̥sr̥iat̥;
 Dar se reīnt̥r̥n̥t̥ k̥ṣtre pat̥l s̥ṣṣ:
 Astfel l̥ṣmea vine d̥ṣn̥t̥ dr̥ṣm̥l r̥ṣṣ.

XVI.

T̥ṣ fr̥ṣmoas̥ ṣar̥ṣ, p̥rintre vijelie,
 K̥ṣt̥ aī s̥ṣferit
 Lava koperise fraṣeta 'ṣr̥ī k̥im̥pie;
 Val̥sr̥ile t̥rb̥ṣr̥ī, f̥r̥ṣ de s̥fir̥mit
 De t̥rbate neam̥sr̥ī, toate neste tine,
 S'ar̥ṣnkaṣ ṣem̥ind;
 Īṣr̥ī r̥ṣp̥ir̥ṣ f̥iī ṣe k̥ṣ d̥ṣl̥čī s̥ṣsuine
 Te kiemaṣ k̥int̥ind;
 R̥ṣt̥ṣṣiṣ p̥rin l̥ṣme, k̥ṣ-a lor limb̥ṣ d̥ṣl̥ṣe
 K̥ṣ al lor dor p̥rea viṣ,
 Le ziṣeaṣ b̥ṣtr̥iniī; kolo ṣnde l̥ṣṣe
 Soarele maī viṣ,
 Ṣnde r̥iṣr̥ī lim̥pezi, ṣnde k̥im̥ṣl verde,
 Ṣnde 'n gr̥iṣl d'ar̥ṣ roza fr̥ṣntea-ṣī perde,
 Akolo-ī p̥ṣm̥int̥l kare noi dorim..
 Akolo ne d̥ṣṣeṣ d̥ṣl̥ṣe s̥ṣ m̥ṣrim!,,

Astfel kînt bîtrîniî; lakrime sãblime
 П'а lor fãpъ tristъ kãrъ dãlчi mi line.

XVII.

Maî kãrъ repãossãl
 O patrie doritъ!
 De pãlberea bîtblilor
 Ѓi-e frãntea kopерitъ.

Fãmî liberъ ka pasãrea;
 Dar azi зп popol mare,
 La libertatea'пi verпinъ
 Rîvnit'a kã 'nfokare.

Askãte-пi splendid palãmãl!
 Întindeпi arkãl дarъ!
 Kъчi черãl ñnkъ fãlцerъ
 Пi lãpta fi-v'amarъ.

Пoпoarele legatъ-s'aã
 Sъ steargъ-al тãã dalb nãme
 Din karteа mîndrъ-a gloriei
 Че-ãi skris kã sînce 'n lãme

XVIII.

Krîvъдãl skãtãrъ koamele черãlãi.
 Pare d'o negъrъ supre rãsrîrit;
 Kreste, se 'ntãnekъ, fãlцerъ, bãbãe,
 Пeste tot spaпiãl s'a rãspîndit.
 Viskolãl repede sãflъ ne negъre,
 Norãl se skãtãrъ, kade ploios;

Bate kîmpile, sîmţ, se rîrţ,
 Rîrl ka mîrile kreste sîmţos:
 Neakţ livezile. Spaîma se 'narîpţ,
 Sboarţ pe krestetşl lşmeî în dor.
 Tronşl mi leşile pikţ prin pşlberge
 Şi libertşpile repede mor.

XIX.

Pentşr ţe salşî Ister, zeitate-antikţ,
 Şndele'şî se şmfşl... sîmţ, se ridikţ.
 Şn îşrbşn apare... Kalşl Afrikan
 Sforşbe mi mşskţ frîşl Otoman.

XX.

Maestoasele palate
 Şi biserişî se sdrobek
 Şi pe rîşrî arşnkate
 Pretşindene plştesk

XXI.

Demertşl krşnt se 'ntinde pe kîmpşlş romşnesk;
 Iar kodriş kş tşrie se tşrbşr, klokotesk.
 Pe koastele rizinde zak satele 'n şşrîpş;
 Femeile se 'mşrşştîş kş pşşnşî lor de mîpş;
 O patria mea dşlţe! Ţe doarţ s'a fşkşţ
 Eroî şî ţeî tinerî ţe 'n sîşşşî aî kreskşţ?
 N'aşd cî plînsş'şî fraşet mi krşdele sşşşine
 Bşşrînilor în lakşmî mi jşnelor verşşine?
 Ka leiş dalbî în lşnte pşşreaş feşiorî şî;
 Dar astşşî se konşşndş nekaşî de fiş şî!

Azi paloshele krante, l̄sate, se 'nr̄ḡin̄,
Femeile d̄rerea k̄ vorbe kr̄de-alin̄.

„Amar de noi! b̄rbații perd inimile lor!

Копiii în robie vor s̄feri k̄ dor!“

Iar m̄mele b̄tr̄ine zik in̄k̄ k̄ m̄ndrie:

„M̄șel e cel ce f̄r̄e de moarte la robie!“

XXII.

Vijie viskol̄l... pl̄n̄r̄e b̄r̄ism̄l,

În dep̄rtare.

Kad lovitr̄ile, t̄r̄n̄ pe paveze,

F̄r̄ḡ 'n̄cetare.

Bravii se t̄rb̄r̄... nik̄ pe p̄lbere,

Mor în d̄rere;

Sin̄pele r̄īr̄; neak̄ livezile —

Soarele pere.

Țnde sp̄matice trek k̄ kadavere;

Arborii strik̄;

Flak̄ra b̄r̄e, f̄r̄e pe miriste —

Koama-ī ridik̄.

Striḡt̄l̄ ostilor, s̄net̄l̄ armelor

Țeme maī tare

Țnde'nī s̄nt̄ ordele, m̄ndre mi falnice

Vizire mare?

Vint̄r̄i kontrarie sfar̄m z̄balele

Ordeī t̄rbate

Și p̄v̄lirele, de pent̄l̄ bravilor

F̄r̄ḡ sp̄im̄ntate.

XXIII.

K̄m în timp de koas̄ sp̄ik̄l̄ zache 'n̄ kr̄ing,

Oase peste oase,

Peste-o vale lată vînturile strîng
 Albe mi lăcioase
 Petече sdrobite, aninate 'n spină,
 Içi kolo s'arată :
 Vîntul lin se mișcă... Văltări-'n senin,
 Sbor în țermă lată,
 Omenestî lăkame nă se mai vedează —
 P'ast țărîm de moarte;
 Içi kolea movile kîmpul înkredējaș,
 Marî mi triste foarte.
 Ши пе fie-kare s'arăta vi'șn semn :
 P'șnele țerbane;
 P'altele înfinte niste krăçi de lemn
 Semne triste, vane!
 Lîng'acea kîmpie se vedează pîdărî
 Pîntre krăçi stăfoase;
 S'ăziaș departe plînerî mi mărmarî;
 Lășnî mi dăgeroase,
 Че пăreaș se fie sșfletele lor
 Çele kîșite.
 Frânzele dămbrăvîi sșferiaș kă dor
 De sînce stronite.

XXIV.

Fărb de fală, de libertate,
 Ka floarea dăle te-ai gărbenit —
 O zi ță 'n viață te-ai odixnit,
 Ka mărșitorul kare s'abate;
 Dar fi'șî vitreșî mi trădătorî,
 Kare'șî sșg șie sîncele dăle,
 Ka vermiî sșkăl rozei çe lăce,
 Kiamă streinî așșpitorî.

Dînmî'đî lgarъ spada đin mînъ ;
 În lanđurî grele, gređ te-ađ încins ;
 Ast-fel mърirea noastră s'a stins,
 Ast-fel s'abate fala Romînъ.

XXV.

Stinsъs'a frъmoasa-đî viađъ
 Ши feчiorîi тѣ чеі bravî
 Domnîi тѣ sînt robî la sklavî,
 Fala ta perî sъb чеаđъ.

XXVI.

Pentrъ че tresarî, o đarъ ?
 Oare-o razъ de trekъt
 Peste frъntea'đî a kъzъt ?
 Nъ... Tъ черчî đьrere-amarъ !

XXVII.

Mîndrъ prin bъръlîi spada'đî strъlъchea :
 Pe domnîi mi p'azъ te-ađ vîndъt ne tine
 Fîi тѣ чеі vitređî ordelor streine...
 Plînđî kъ lakъmî kalde, plъnđî, patria mea !

XXVIII.

Neamъrile rele че te nismъeađ,
 Se legаръ kъ trъfie
 Ши kъ gîndъrî krъde ast-fel mi zîcheađ :
 „Aî sъ sparъem kъibъl чел de bъръbъđie !“

Fǝmǝl ǝrii tale okii tǝi orbi;
 Iar a ta pǝtere,
 D'al tǝǝ korn pilitǝ, lesne se toci,
 Merse sǝre kǝdere.

XXIX.

Libeǝ 'nainte, astǝzi estǝ robitǝ!
 Tǝ fǝsemǝ viteazǝ mi astǝzi estǝ sdrobotǝ.
 De-ǝn fatal strein!
 Fost-aǝ glorioasǝ mi astǝzi defǝimatǝ;
 Inima ta-i moartǝ, faǝa 'ǝi intristatǝ,
 Patrie de kin!
 Pǝtrezi sǝnt feǝiori'ǝi! inima mi sǝnǝe
 Li s'aǝ pǝtrezit...
 Pǝne vǝlǝl morǝi, ǝara mea mi plǝnǝe,
 Daka mǝndrǝ'ǝi sǝflet ast-fel s'anjosit!

XXX.

Estǝ ka vasǝl ǝe-mǝ ia sborǝl
 Fǝǝ kǝrmǝ, fǝǝ port,
 ǝi vǝslamǝi rǝi ka dorǝl,
 Pǝintre rele stǝnǝi te port!

XXXI.

Viskoloase fǝǝ zilele trekǝte;
 Dar atǝnǝi Romǝniǝ fǝǝ d'albǝ mi tarǝ;
 Kornǝri, lǝkrǝri, sate ne pǝmint kǝǝte
 Le kǝlkaǝ niǝiorǝl ordelor barbarǝ;
 Dar din sǝnǝ-ǝelol viskole tǝrbate,
 S'ǝzia kǝvǝntǝl ǝel de libertate.

Moartea și dărgerea, și astăzi kiar domnesk;
 Însă nșmaî este dărghea ne-atirnare!
 Шоптеle че-п aer азî se risinesk,
 Sînt strigări de kinșî și de întristare.

XXXII.

Văzși mișkîndș-și pletele
 Flăkși kș mîndre fețe
 Și frîntea lor kreșîndș-se
 În prima tinerețe;

Pe fețele fețioarelor
 Pălînd șava floare,
 Și попоълî plăcherile
 Kemînd konsolștoare.

Streinî sînt fiî patriei
 În țara lor doritș!
 Amare le sînt zilele —
 Къчи țara li-e robitș!

Femeile kș lakrime
 Pe чеî frikoșî blesteamș!
 Bătrîniî kîntș kîntech
 De dorșî și de teamș.

Perit'a kîntșl verșinei
 De falș ш'armonie:
 S'așde nșmaî plîncere
 De pradș tiranie!

Pe drămșî pasș oamenî
 Kș feșile 'ntristate

Ші k'okiі stinmi de lakrime,
Kъ frъnpele 'nklinate

Dar kolo 'n lъnka frapeдъ
Rъsare-o дъlче floare,
Че-alinъ a noastre lakrime:
Сперанца ръpитоаре!

468

BIBLIOTECA MUNICIPALĂ
TURDA

FINE.

Viktor Kabanov

